

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu tror jeg, vi er så langt ude, at end ikke fru Dorit Myltoft er i stand til at bunde. Hvad er det for insinuationer at komme med her? Hvad er det for beskyldninger at lægge i det, jeg har sagt her fra Folketingets talerstol? Det, som fru Dorit Myltoft faktisk står og gør her, er at lave en sammenligning mellem at have handicappede børn og at have børn.

Faktum er, at det ikke er nogen social begivenhed at blive forældre. Det er det ikke, men det kan i den grad være et meget, meget stort og meget, meget tungt arbejde at have et handicappet barn. Og Fremskridtspartiet har gennem alle årene støttet, at vi burde gøre meget mere for, at de forældre, der har handicappede børn osv., og som virkelig har brug for hjælp, også får den hjælp, de har brug for.

Men virkeligheden er jo, at den måde, Folketinget prioriterer sine udgifter på i dag, er at strø penge ud med rund hånd til alt og alle, som ikke har brug for penge, med det resultat at de, der virkelig har behov for hjælp, ikke får den hjælp, de har brug for, bl.a. på hjemmehjælpsområdet, som vi diskuterede under dagsordenens forrige punkt. Det er jo det, der er problemet. Man har så travlt med at købe vælgere, at der ikke er penge til dem, der virkelig har brug for hjælp.

Så selvfølgelig skal vi hjælpe de handicappede børn, men det er svært i dag, for man bruger pengene på folk, der ikke har brug for det. Det er ingen social begivenhed at blive forældre.

Bruno Jerup (EL):

Der er ikke nogen tvivl om, at når det drejer sig om forholdet til de børn, som findes i samfundet, er de på den ene side forældrenes børn, det er jo klart nok, men på den anden side er de også vores fælles børn, som vi må have et ansvar for, bl.a. fordi de jo repræsenterer samfundets fremtid. Dermed er det også vigtigt, vi sørger for, at de får nogle gode forhold både i hjemmet sammen med forældrene og uden for hjemmet, hvad enten det så er i institutionerne eller i skolerne, og derfor må man se det som en helhed.

I det konkrete lovforslag, som handler om at give fædrene, konkret fædrene, 2 uger ekstra i barselorlov, må vi sige, at det er vi positive over for. Vi synes, at det da bestemt er et skridt i den rigtige retning. Vi undrer os måske lidt over, at forslaget er så bastant, i forhold til at de 2 uger

skal anbringes nøjagtig i forlængelse af moderens orlovsperiode. Vi kunne sådan set godt have forestillet os, at parret lidt mere selv kunne afgøre, hvornår de ønskede de 2 uger skulle ligge, men det er måske noget, vi kan diskutere under udvalgsarbejdet.

Vi kunne også godt tænke os at vide, når nu man slår så meget på, at det er en udvidelse af fædreorloven, om det så skal forstås så bastant, at de registrerede partnerskaber, det kan enten være et registreret partnerskab imellem to kvinder eller to mænd, som har et barn eller flere børn til fælles, er udelukket fra at kunne bruge den her 2-ugers-regel. Men det kan vi muligvis også få svar på i udvalgssammenhængen. Det fremgår ikke af forslaget.

Men vi er som sagt positive over for lovforslaget. Der er jo ikke nogen tvang i det, og det rummer nogle nye muligheder. Jeg tror, at det vil blive brugt i vid udstrækning af en række fædre. Det er et godt skridt på vej til den grundlæggende tanke, som også Erhedslisten har, der går ud på, at udgifterne i forbindelse med det at have børn er kollektive udgifter, som vi skal udjævne hen over samfundet og livsforløbet.

Det er jo i virkeligheden kun et klart mindretal af befolkningen, der har børn, og de, der har dem, har dem ikke hele livet. Derfor er det fornuftigt og naturligt, at vi ikke bare betragter det som en individuel opgave og som en hård belastning i de måske 20 eller 25 år, hvor børnene er hjemme, men som noget, der skal udjævnes over hele livet og over hele samfundet. Og det kan dette forslag bl.a. være med til. Vi synes i hvert fald, det er et skridt ad den rigtige vej.

Sonja Albrink (CD):

Det er vigtigt for barnet, at både far og mor allerede fra fødslen tager aktivt del i omsorgen for og samværet med det. Det giver barnet de bedste muligheder fremover, og derfor synes vi også, det er vigtigt, at vi udformer rettighederne til barselorlov således, at de giver begge forældre mulighed for at være med helt fra den spæde begyndelse.

Med det lovforslag, vi har til behandling her, giver vi både fædrene bedre muligheder og forlænger den maksimale barselorlov med 2 uger, og begge dele synes vi er positivt. Vi kan se, at stadig flere forældrepar prioriterer at deles lige meget om ansvaret for børnene, og derfor er det også naturligt, at reglerne om barselorlov skal